

## Simplitatea creștină

### Simplitatea creștină

Există într-un oraș o comunitate de credincioși în Domnul Isus Hristos care nu recunoaște granițe denominaționale sau limitări sectare. Ei încearcă să evite întrebări neesențiale care provoacă dezbinări, diviziuni și dispute.

Ei refuză, ca nescripturistice, toate numele de culte sau denominații și sisteme religioase, pentru buna rânduială a Bisericii sau Adunării. Ei consideră, potrivit Cuvântului lui Dumnezeu, că Adunarea este un trup spiritual format din toți credincioșii mântuiți prin har, care sunt mădulare ale trupului într-o deplină unitate spirituală. De asemenea, ei nu adoptă un nume care nu este comun cu al tuturor creștinilor.

Acești credincioși văd clar că sectele și cultele (denominațiile) sunt o negare a adevărului cu privire la un singur trup spiritual (1 Corinteni 1.10-13; 3.3). Sectele creează impresia că Hristos este împărțit și astfel, se falsifică adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

Ei se întâlnesc regulat ca să cerceteze Scripturile, să se bucure în comuniune sau părtășie frățească, să frângă pâinea în amintirea Domnului lor și să se roage (Fapte 2.42). Credincioșii din această comunitate caută să se strângă laolaltă în Numele Domnului Isus Hristos și să mențină învățătura apostolică și simplitatea pe care o aveau adunările locale din vremea apostolilor (Romani 12.4-8). Ei caută, prin harul lui Dumnezeu, să-L cinstească pe Domnul Hristos și să-L adore pe Dumnezeu Tatăl „în duh și adevăr” (Ioan 4.23-24). Aceștia se strâng laolaltă în fiecare zi întâi a săptămânii (ziua Domnului) ca „să frângă pâinea” (Fapte 20.7). Ei doresc să elimine ritualul și o ordine stabilită a slujbei în timpul străngerilor laolaltă; ei vor să fie conduși în întregime de Duhul Sfânt în vederea închinării și lucrării. Acești credincioși nu au intenția să oprească pe nici unul dintre frații prezenți în adunare, care sunt îndemnați și călăuziți de Duhul să se roage și să exprime o laudă, să propună o cântare, să citească sau să spună un gând dintr-un text din Sfânta Scriptură, sau să ia și să dea mai departe, din mână în mână, pâinea și vinul la Cina Domnului.

Nici un om nu conduce Adunarea, ci numai Domnul Isus, care „este în mijloc” (Matei 18.20). Ei caută să împlinească rânduiala scripturistică a străngerilor laolaltă ale adunării, închinarea (adorarea) și disciplina.

Oricine este un copil al lui Dumnezeu prin credința în Domnul Isus și jertfa Lui de pe cruce are dreptul să ia parte la Masa Domnului, dacă nu trăiește în vreun păcat și în neascultare conștientă de Cuvântul lui Dumnezeu (Romani 15.7; 1 Cor. 5.11; 2 Ioan 9-11).

Ei ascultă de Sfânta Scriptură, de a nu da titluri măgulitoare oamenilor, ca: „Reverent”, „Pastor”, „Părinte” (Psalmul 111.9; Matei 23.8). Deosebirea dintre „cler” și „laic” nu este recunoscută de Cuvântul lui Dumnezeu (Apocalipsa 2.6,15). Lumea nu va putea fi evanghelizată, iar Adunarea nu poate fi zidită niciodată potrivit cu planul divin, atâta timp cât este menținut sistemul clerical.

Dar acești credincioși recunosc că Dumnezeu acordă „daruri oamenilor” (Efeseni 4.8) în trupul spiritual al Domnului Isus Hristos, după cum El voiește. Darurile în Adunare sunt oameni înzestrați în chip suveran de Duhul Sfânt, care nu au nevoie de o instruire specială în școală, cu scopul de a îndeplini ulterior o ocupație profesională. De aceea, ei urmăresc să se evite practica slujbei făcute de un singur om în Adunare. Credincioșii refuză orice justificare a unei remunerații prevăzute pentru predicarea Evangheliei, dar consideră că au răspunderea de a-i ajuta pe cei care se ostenesc în lucrarea Domnului (3 Ioan 6-7). Ei nu fac colectă de bani în adunările publice.

Biblia este o mărturie a faptului că oamenii sfinți vorbeau după cum erau inspirați și călăuziți de Duhul Sfânt. Prin urmare, nu poate fi primită nici o interpretare personală neinspirată a Bibliei. Credincioșii din această comunitate sunt preocupați să prindă gândul Duhului în înțelegerea și explicarea Cuvântului. Pornind de aici, ei consideră că principiile, părerile și crezurile omenești nu sunt acceptabile în Adunare.

De asemenea, simplitatea creștină din această adunare reiese și din faptul că ea este direct răspunzătoare față de Domnul Hristos. Nu există în Noul Testament o federație de biserici, comandamente pe pământ care să exercite autoritate asupra adunărilor locale. Comandamentul Adunării este acolo unde este Capul ei în cer. Această adunare locală se străduiește să fie o miniatură sau o reproducere a Trupului lui Hristos și să prezinte un portret viu al Bisericii sau Adunării Dumnezeului Celui viu.

Așadar, credincioșii din această comunitate doresc să fie devotați Domnului Isus Hristos, Capul lor spiritual, și Sfintei Scripturi. În vremea de rătăcire pe care o parcurgem, acești credincioși sunt preocupați în permanență să verifice totul cu Cuvântul lui Dumnezeu, să acționeze în acord cu principiile și rânduilele Lui și să aibă în atenție ca Domnul Hristos să fie centrul lor de atracție în toate străngerile laolaltă și în viața lor de fiecare zi.

De aceea, o adunare în care credincioșii se adună în Numele Domnului Isus și pentru El are putere, statornicie și soliditate, fiind o grăitoare mărturie din partea lui Dumnezeu în mijlocul lumii. Să privim deci și să medităm la simplitatea creștină ilustrată de adunarea de credincioși descrisă mai sus, care respectă și încearcă să pună în practică modelul adunărilor locale din vremea apostolilor.

Veghează!

Veghează asupra gândurilor tale; ele devin cuvinte.

Veghează asupra cuvintelor tale; ele devin fapte.

Veghează asupra faptelor tale; ele devin obiceiuri.

Veghează asupra obiceiurilor tale; ele devin caracter.

Veghează asupra caracterului tău; el devine destinul tău!

[clickbible.org](http://clickbible.org)